

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 15. Meliùs nunquam nostrum in Deum amore[m] testamur, quàm si
calamitates cum gaudio amplectamur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

October,

ris ; cum hæc media tibi suppeditent salutem tuam
vacandi, eamque ad felicem exitum perducendi.

Sitamen comparimur, & conregnabi-
mus. Rom. 8. 17.

Hæc est via vitæ, tribulatio præsens,
via gloriæ, via regni. Bern.

DIES XV.

Meliùs nunquam nostrum in
Deum amorem testamur, quàm si
calamitates cum gaudio am-
plectimur.

I.

SI Deum propterea amamus, quia nobis
benefacit, amor noster proprii commo-
di spirat cupiditatem; ac proinde timendum,
ne tunc magis, vel certè non minùs divina
beneficia, quàm Deum ipsum amemus.
Verùm, si tunc Deum amamus, cum du-
riùs nos tractat, cum nos affligit, planè
ostendimus, ipsum à nobis amari. Si bo-
norum nostrorum participes reddimus eos,
quos amamus, ostendimus, nos eos præ-
ferre bonis nostris, quibus nos ipsorum
gratiâ privamus. Sed, ubi ipsorum gra-
tiâ libenter mala toleramus, monstramus,
eos à nobis sincerè amari, idcirco, quòd

il-

illos nobis ipsis præhabeamus. Omnia alia nostri in Deum amoris argumenta, aut imbecillia sunt, aut certè dubia. Imò Dæmon quoque; ut imminueret laudes, quibus Deus ornabat Jobum, dicebat: cur Domine Jobum tanti æstimas, quòd te amet, dum opibus affluit? quis enim hoc non faceret? sed eum non nihil acerbius percutere; tum experire, an amor ipsius tot inter ictus constans perseveret. Deus ipsum reapse percussit; at quo effectu? Jobus manum percutientis se osculatus est; qua re diabolus adeò convictus est, Deum à Jobo sincerè amari, ut Deus illius insolentiæ insultans, dubij, & exprobrationum ejus injustitiam demonstrârit.

II. Deus humani cordis percussus non solum ejus amorem, sed amorem constantem, & generosum ambit. Calamitatibus experiri non cessat illos, quos peculiariter amat, & à quibus singulariter amari vult. Quò magis eos amat, quò magis amari ab ipsis cupit; eò pluribus eos ærumnis affligit, ut non modò ipse sciat, sed toti mundo demonstret, se ab ipsis amari, atque ita amari, ut omnibus alijs præferatur. Amari vult amore longè diverso ab illo, quo in res creatas ferimur. Res creatas, Magnates,

October,

Principes amamus, quia beneficia ab eis speramus. An verò hos amamus? neutquam, sed eorum beneficia. Ut primum nullum amplius speramus, amor noster expirat. Sed amare Deum, ubi nos affligit, non tantum adorare, sed tenerè exosculari manum ferientem, hic est amor peculiaris, & quo in creaturam non ferimur. Hoc est Deum, ut Deum amare. Ita Servator noster, cum ad hortum olivarum ascenderet cruciatibus suis facturus initium, ut cognoscat mundus, aiebat, quia *Joan. 14. 31.* diligo Patrem; & eum diligo propter ipsum, eamus ad bibendum Passionis calicem, quantumcunque is amarus sit; quandoquidem is à Patre meo pròdit, qui mihi occasionem præbet, amorem meum ipsi testandi, dulcis mihi evadit. Sic Christus Patrem suum amavit. Sic Deus amandus est. Num sic eum amas?

III. Omnes Sancti, qui Deum multum amârunt, multum quoque amârunt ærumnas. Sic Paulus omnem suam gloriam ponebat in amandis propter Christum ærumnis, in ijs totam suam collocabat felicitatem. S. Franciscus Xaverius affirmabat, homini, qui Christum sincerè amaret, vitam sine cruce quavis cruce gravio-
rem esse. S. Theresia, quam Seraphinum hu-

humana carne indutum jure dixeris, *October*,
quámque hodie Ecclesia veneratur, incom-
parabilis illa Christi amatrix, illa Cruci
affixa, Dei Cruci affixi sponsa asseverabat,
in intensissimo illo desiderio, quo Deo
in Cælo frui ambiebat, nihil vitam sibi
reddere tolerabilem, nisi occasiones, quæ
sibi suppeditarentur, amore sponsi sui
multa patiendi. Negabat insuper, ut ve-
ras filias à se agnosci Moniales suas, quæ
crucem non amarent. Indefinenter ex-
clamabat: *aut pati, aut mori.* Infelicem
judicabat diem illam, qua nihil pro Deo
tolerabat. Sed fuitne vel unicus talis in
ipsius vita? an non semper patiebatur vel
ob hoc tormentum, quòd à Deo suo exul
degeret, vel ob illud, quòd non satís pro i-
pso pateretur? quinam animi sensus? quan-
ta generositas? quantus ardor? si cor meum
ijs non inflammatur, an non id mera gla-
ries est?

*Confer te ad S. Theresiam, ut tibi obtineat
modicum quid amoris illius generosi, quo ipsa
ardebat, ut eo impellaris ad amandum Deum,
& calamitates propter Deum.*

Superabundo gaudio in omni tribula-
tione nostra. 2. Cor. 7. 4.

Ubi amatur, aut non laboratur, aut la-
bor amatur. *Aug.*

D 4

DIES